

Bilaga 5 till kommunfullmäktiges protokoll 2005-02-21 § 8

Svar på interpellation 2005:1 av Peter Lundén-Welden (m) om uppföljning av LVU-placeringar

Peter Lundén-Welden (m) har i en interpellation ställt två frågor till mig om LVU-placeringar. I interpellationen hänvisas till en rapport från Statens institutionsstyrelse, SiS. Den rapport som ligger till grund för interpellationen har refererats i pressen men har ännu inte publicerats.

Peter Lundén-Welden slutsats är att en av de faktorer som kan påverka behandlingen av unga LVU-placerade är brister i den vård som möter ungdomarna och att stadsdelsnämndernas neddragningar i vård och minskade satsningar på unga missbrukare riskerar att få betydande konsekvenser på sikt.

Jag håller med om att neddragningar i vård och minskade satsningar på unga missbrukare får konsekvenser. Det är ett av skälet till att stadsdelsnämndernas budgetar har stärkts väsentligt under denna mandatperiod. I budget 2005 tilldelades stadsdelsnämnderna dessutom, utöver generella satsningar, 9 mnkr särskilt till barn och unga inom IoF.

1. Vad avser borgarrådet att göra för att förbättra institutionsvården för placerade ungdomar från Stockholm?

Stockholm placerar drygt 90 ungdomar per år på något av SiS särskilda ungdomshem med stöd av LVU. Staden har sedan hösten 2001 en formaliserad samverkan med SiS kring de särskilda ungdomshemmen. Representanter från några av stadsdelsnämndernas barn- och ungdomsenheter träffas tillsammans med föreståndare från ungdomshemmen i SiS östra region. Syftet med samverkansträffarna är att utveckla och förbättra samarbetet kring de placerade ungdomarna samt identifiera olika utvecklingsområden. Mycket tid har bl.a. ägnats åt ungdomar med olika psykiatriska problem, där en modell för samarbete med landstingets barn- och ungdomspsykiatri håller på att formaliseras.

2. Vad avser borgarrådet att göra för att förbättra eftervård och uppföljning bland Stockholms ungdomar som varit LVU-placerade?

I studien, som ligger till grund för rapporten, uppger en tredjedel av tidigare kriminella ungdomar att de slutat begå brott. Detta är naturligtvis inte ett tillfredsställande resultat, även om det står sig väl i internationella jämförelser.

När en ungdom omhändertas enl. LVU görs alltid en vårdplan. Placeringar följs alltid upp av socialtjänsten. Frågan förutsätter att eftervården och uppföljningen inte fungerar i Stockholm. Jag vill hävda att de extra resurser som sedan valet satsats på stadsdelsnämnderna ökar möjligheten för en bra eftervård och uppföljningen.

Syftet med ungdomsbrottsutredningen, Ingripanden mot unga lagöverträdare (SOU 2004:122), som nyligen remitterades, har varit att gå vidare i arbetet med att göra påföljdssystemet för unga så pedagogiskt och tydligt som möjligt samt att minska risken för återfall i brott. Bland förslagen finns bl.a. att eftervården görs till en del i verkställigheten av slutna ungdomsvård som Statens institutionsstyrelse (SiS) ansvarar för.

Enligt min mening är det viktigt att förebygga och förhindra att unga behöver LVU-placering. För att förbättra det förebyggande arbetet och som alternativ till omhändertagande pågår i staden en rad olika verksamheter. Bland dessa verksamheter kan nämnas MST, Multisystemisk terapi, en öppenvårdsform som fokuserar på ungdomar med allvarliga beteendeproblem och KOMET-projektet som ger stöd åt föräldrar och lärare. De samordnare som sedan några år finns i varje stadsdel arbetar med såväl drog- som brottsförebyggande arbete. I STAN-programmet, Stockholms stads handlingsprogram mot tobak, alkohol och narkotika ges en struktur för det preventiva arbetet som kan användas även inom det brottsförebyggande området.

2005-02-16

Margareta Olofsson